

mit Vedkommende tilstaaet, at jeg troer, at de rige og vidtgaende Forhaabninger om den industrielle eller commercielle eller agriculturoeconomiske Udvikling, der kan forestaae dette Dalstrøg, og om den Betydning, en Jernbane vil have for samme, ere temmelig illusoriske, men det er ganske vist, at der er saamange sagkyndige Folk, der lægge Vægt herpaa, at hvis det er muligt at fyldestgjøre dette Ønske, maa det allerede af denne Grund vel være værdt at forsøge derpaa. Det, der ligger denne Majoritet paa Hjerte, er en Stigen igjennem Gudenaadalen indtil Nye Mølle, thi videre er man ikke gaaet, videre har man ikke taget Beslutning om. Hvad Fortsættelsen angaaer, da maa jeg, medens jeg ligeoverfor Gudenaadalen kun kan støtte mig paa Diefsh, Befolkningsforholdene og Sigt, naturligviis med Hensyn til Randbøl Hebe antage at have et fuldstændigt Kjendskab. Og ligesom jeg nu ikke har hørt, at man har troet, at en Jernbane der kan fremkalde en sær Udvikling, kan jeg ogsaa bestemt sige, at en saadan Forventning vilde være aldeles ugrundet. Hvad man der trænger til er lette og gode Communicationsmidler med de nærmeste Kjøbstæder, hvortil man kan bringe de saa Producter, som man kan bringe paa Markedet og som ganske vist ikke egne sig for et europæisk Marked, og hvorfra man kan hente, hvad man behøver, og i denne Henseende er ethvert rejsedygtigt Kraw fyldestgjort. Men hvad der skulde tale for en directe Forbindelse med Randbøl Hebe, er jo den Omstændighed, at Veien sydpaa vilde blive meget kortere; men den Bemærkning maa jo paatrænge sig Enhver, at for at komme Hamborg 2 Miil nærmere, vilde man fjerne sig 6 Miil fra Nerne og Kjøbenhavn. Selv om nu Afstanden var lige, troer jeg, at man med af Anerkjendelse af det sydlige Markeds Vigtighed for Affæringen af Landets Producter maatte give Forbindelsen med selve Rigets Dele, og med Hovedstaden Fortrinnet, men her er ikke Tale om at stille Afstanden lige, idet man, som sagt, vilde komme Hamborg 2 Miil nærmere, men 6 Miil fjernere Hovedstaden. Dette Hensyn til Syden er altsaa af en saa underordnet Betydning, at det meget let kan opgives. Jeg siger Hamborg, men jeg maa dog strax

bemærke, at jeg ogsaa sigter til Tønning og London. Jeg troer altsaa, at naar man i Banenettet kan faae optaget den sydlige Deel af Gudenaadalen indtil Nye Mølle, vil Folkethingets Majoritet væsentligt have faaet sit Ønske opfyldt. For mit Vedkommende kan jeg kun bemærke, at jeg troer, at den kortest mulige Vej til en Stad, der er, om ikke Jyllands Hovedstad, saa dog en af de vigtigste og meest blomstrende og fremtidsrige Byer, til Horsens, vilde have meget for sig, men naar Horsens og Aarhus dog optages i Nettet, ere Landboernes Interesser fyldestgjorte, thi det er væsentligt igjennem de nærmeste Kjøbstæder, Aarhus eller Horsens, at de staae i Forbindelse med Udenverdenen. Altsaa vil hele den sydlige Deel af Jylland, de frugtbareste og rigeste Dele af Landet, komme ind i Nettet, og ved Siden heraf vilde de politiske og militaire Hensyn, som jeg tillod mig at antyde, fuldstændigt være stete Fyldest. Saaledes har Udvalget altsaa troet, at hvis Landstinget vil tiltræde det Forslag, som af samme er stillet eenstemmigt, om at sætte Snoghøj, deels over Kolbing til den flessvigke Grændse — hvilken Linie allerede er indbefattet under det, hvorom jeg har antydet, at der er Enighed — deels over Veile i Forbindelse med Horsens, enten directe eller ved en Sidebane, igjennem Gudenaadalen over Nye Mølle til Aarhus, vilde alle væsentlige Interesser være fyldestgjorte, og da er der ikke blot Samstemning mellem Regjeringen og Landstinget, men da er tillige fyldestgjort det, som baade Majoriteten og Minoriteten i Folkethinget ansee for det Væsentlige, og saaledes vil der være tilveiebragt et Grundlag, hvorpaa man tør haabe, at fuldstændig Enighed vil kunne opnaaes. Det er, som jeg tillod mig at bemærke, i dette Spørgsmaal gaaet i Folkethinget, som det er gaaet i alle Lande og til alle Tider, i hvilke Jernbanespørgsmaal have ligget for, at man er gaaet ind paa en heel Deel Linier og har paabjst en heel Deel Puncter, hvor det var ønskeligt at kunne føre Jernbanen hen, og det er dybt begrundet i den menneskelige Natur, at Enhver har Diet meest henvendt paa de Interesser, der ligge ham nærmest. Det kan ogsaa være, at Mange, der ikke have havt Forventning om, at saadanne